

бъ у Бога. — Защо Словото бъше у Бога? — Защото Неговите прозорци съх всъкога отворени.

„И Словото бъ Богъ.“

„Въ Него бъ животът; и животът бъ виделина на човекът.“

„И виделината свъти въ тъмнината; и тъмнината я не обзе“. Ако виделината се подаде на тъмнината, това показва, че или тъмнината е по-голъма, или прозорците ѝ съз затворени. Въ същност, тъмнината не обзе виделината.

„Дето съ двама или трима, събрани въ мое име.“ Въ този стихъ, знакът за събиране — плюсът, ще бъде заместван със думитъ „въ мое име“ или „въ името Божие.“ Знакът за събирането е плюсъ, за изваждането — минусъ, за умножението — полегатъ кръстъ, а за дължението — две точки. Безъ тези знаци не може да се опредъли, какво действие тръбва да се извърши между числата. Когато Христосъ казва „дето съ двама или трима, събрани, следва знакът „въ мое име“, тамъ съмъ и Азъ сръдъ тъхъ“. Плюсът, при събирането, означава страдание; минусът, при изваждането, означава недоволство; полегатият кръстъ, при умножението, означава илюзиите въ живота; две точки, при дължението, означаватъ разединяване.

„Тамъ съмъ и Азъ сръдъ тъхъ.“ Защо се събиратъ двама или трима заедно? — Да намърятъ истината, която ще внесе спокойствие и миръ въ душата имъ. За тази цел, прозорците имъ тръбва да бъдатъ отворени. Съвѣтътъ, въ който живѣемъ, не се основава на произволи и случайности. Той се основава на абсолютната мъдростъ, на законъ, безъ който костъмъ отъ главата ви не може да падне. Ще кажете, че въ свѣта съществуватъ голъми страдания и нещастия. — Тъ съ неизбѣжни. Докога? — Докато разберемъ великитъ закони на Битието. Съзнателно или несъзнателно, човекъ работи чрезъ страданията, както съ математическите действия, и се развива правилно. Ангелите не страдатъ, защото разбираятъ законите. А всъко неразбиране на нѣщата причинява страдания. Какъ нѣма да страда човекъ, който постоянно преяжда? Днесъ се наяде съ печена кокошка, пие шампанско; утре също преяжда, после се оплаква отъ разстройство на stomаха, отъ страдания и болки. Единъ